

Čtvrtek
02 08

- 02 Soutěž, Stane se
- 03 AČFK uvádí
- 04 Rozhovor: Mathieu Pradat
- 05 Iva Janžurová o herectví
- 06 Glosy

Na Chesilské pláži
režie: Dominic Cooke

DOST BIZARNÍ ROZMĚRY

Ještě jednou se vrátíme k virtuální realitě. Už dávno se nepoužívá jen ke hraní her nebo sledování filmů, a dokonce ani k bohulibým účelům při péči o pacienty. Uvědomte si, že můžete naprosto cokoliv! Sledujte:

Mít sex bez těla (skoro). 360stupňové porno už je klasika, Pornhub už pro něj má dokonce samostatnou záložku. K dispozici jsou po síti propojené vibrátory, hlavy nebo dost děsivá torza.

Zažít si smrt. V tomhle videu prostě ležíte a umíráte. Prý to má pomoci vyrovnat se se strachem ze smrti. No...

Projet se na staré horské dráze s pocitem, že je nová a lepší. Jedete na skutečném modelu s brýlemi na hlavě. Ztrácíme víru v lidstvo.

Nechat si useknout hlavu. Francouzská revoluce, slavná gilotina. To chceš.

Nechat si vyvolat bolest hlavy. Cílem prý je ukázat těm, které migréna netrápí, jak moc to bolí.

Nechat se ukřižovat jako Ježíš. Devadesátiminutové (!!!) video, ve kterém si zkusíte hřebíky, krev i vzkříšení.

Vyměnit si tělo za mužské/ženské. Jaké to je mít prsa? *Gender Swap Experiment* je navíc synchronizován pro dvojice!

Naučit se, jak se nepočúrat při projevu na veřejnosti. Můžete si navolit přísnost diváků.

Potrénovat záchranu koťátek z mrakodrapů. Fakt to existuje. Musíte vyšplhat až nahoru a plazit se pro koťátku po úzkém trámu. Jak na tohle někdo přijde?

POZOR, ZMĚNY!

Akce „Host uvádí: Středoevropská poetická kulturní směs“, která měla proběhnout v 17:00 v Divadelním/literárním stanu se kvůli vážným důvodům ruší.

Slam poetry exhibice se přesouvá z Divadelního stanu do Respekt stanu. Čas (20:00) zůstává stejný.

soutěž

Společně s *Projektem 100* se vrací i slavný film *Limonádový Joe aneb Koňská opera* (1964). Spousta hlášek z této legendární parodie na westerny zlidověla a my chceme, abyste si na ně vzpomněli. Kdo nám jich napíše nejvíce na e-mail filmoveлисты@lfs.cz, získá od Filmovky balíček. Tak se snažte!

Srdcovka
Jana
Jílka

Jsi šohaj? Ne, su transvestita. Jsi Rumun? Ne, su jen z Transylvánie. Jsi muzikál? To aj jo... Rocky (ne ten se Slyem) Horror (nebojte) Picture (tak se dřív říkalo filmům) Show (a jaká!) je film, který vás vtáhne jako málokterý jiný. Některé diváky vtáhnul natolik, že změnili svou sexuální orientaci. Jiné vtáhnul natolik, že na film chodí každý týden po dobu čtyřiceti let. V kostýmech... RHPS je pevně ukotvený v historii kinematogra-

fie a sám se k ní vztahuje (RKO apod.), je studnicí odkazů (znáte obraz Americká gotika?), neomezeně komplikovanou interpretační mřížkou (postavu Frank-N-Furtera, jejíž jméno odkazuje k druhu parku, hraje herec Tim Curry a currywurst je, jak víme, taky druhem parku) a především hurónskou zábavou. Enjoy the Show!

Jan Jílka je hlavní dramaturg LFŠ

SKOTAČIVĚ QUEER

Třpitky, šminky, podpatky a divočina. *Rocky Horror Picture Show* (1975) má všeho habaděj, tentokrát ale tahle queer radost vyskočí z plátna přímo mezi vás. Těšit se můžete na tanečky, zpěvy i rozkošný úvod samotného Frank-N-Furtera a Magenty. A navíc taky na opulentní překvapení. Ve 23:30 ve Hvězdě!

NEVĚRNÝ BERGMAN

Bergmanova tvorba se nemusí dál realizovat jen ve filmu. ČRo Vltava se to v případě partitury *Nevěra* (2000) rozhodla změnit. Rozhlasová hra je volně inspirovaná epizodou z tvůrcova soukromí, ve které vystupuje Bergman sám. Kdo je nevěrný, si budete moci poslechnout o půl čtvrté v Divadelním stanu.

FILM SCHOVANÝ V KNÍŽCE

Myslíte si, že jste duší animátor? Pojdte si vyzkoušet svoji zručnost na nejstarší technice animace. Flipbook neboli pohybující se kreslená knížka je toho velmi jednoduchou prověrkou. Výběr tématu je jen na vás, můžete někomu vyznat lásku nebo postrašit ukázkou svých znalostí bojových manévřů. Ať už jste velcí či malí, dorazte v 15:30 do Dětského/herního stanu a vyjepte svůj talent světa.

TVŮRČÍ MANŽELÉ O SPOLEČNÉ PRÁCI

Manželská dvojice Andrzej a Ewy Jakimowských v rámci dalšího programového bloku Lekce filmu podebatuje o vlastní oceňované tvorbě. Zároveň bude řeč o možných úskalích vztahu, který musí fungovat jak doma, tak v práci. Jak se vypořádat s ponorkou prozradí v sálu Klubu kultury 2 od půl šesté.

CIRKUS NA FILMOVCE!

Letos poprvé vystoupí na Filmovce slavný Cirk La Putyka. Všehoschopní divadelníci propojují akrobacii, moderní tanec, loutkové divadlo, koncert i sport. Dnešní představení je už vyprodané, ale stále je tu šance zažít nový cirkus páteční ráno, a to přesně v deset hodin ve Slovákém divadle. Vstupenky můžete koupit i na místě. Představení je vhodné úplně pro všechny, tedy i pro děti!

SLOVÁCI BÁSNÍ

Máte pocit, že jste v současné slovenské literatuře ztraceni? Pak je tu pro vás pět autorských čtení, které vám situaci objasní. Ivan Štrpka, Eva Tomkuliaková, Michal Habaľ, Katarína Kucbelová a Michal Tallo zaplní Divadelní/literární stan poezíí patnáct minut po šesté.

STAHUJTE OFICIÁLNÍ
MOBILNÍ APLIKACI
LETNÍ FILMOVÁ
ŠKOLA 2018

→ ANDROID

→ iOS

taguj #lfs2018

letnífilmovaskola
@lfskola
Letní filmová škola
Uherské Hradiště

Celý program LFŠ v telefonu, možnost sestavení vlastního programu, interaktivní i offline mapa festivalových míst, aktuální kapacity sálů a další info.

Oficiální hashtag: #lfs2018 ke stažení můžete využít bezplatné wi-fi v kině Hvězda.

lfs.cz

Výběr AČFK: Muzikály, zombíci i romance

Někdo na Filmovku jezdí, aby si připomněl staré klasiky a doplnil zásadní mezery ve filmovém vzdělání. Velký zájem však bývá i o novinky z běžných kin, které se v posledních měsících ve filmovém světě objevily, či dokonce na své uvedení teprve čekají. Spoustu takových zástupců lze najít v sekci AČFK uvádí, jež je rozdělena do tří částí. A těžko najít filmového fanouška, který by si nevybral.

Na konci světa (2017), *Hora* (2017), *Mečiar* (2017), *Nic jako dřív* (2017), *Nico, 1988* (2017). Tuto pěťici snímků zatím stihla AČFK v první polovině roku představit. Pokud jste je nestihli v běžných kinech, na Filmovce máte další příležitosti. Na první pohled je patrné, že se nejedná o bombastická hollywoodská díla, v nichž jsou peníze až na prvním místě. Namísto toho je cítit snaha o podchycení kvalitní evropské tvorby a v tomto ohledu je záběr bezesporu široký. Přírodní kontemplace (*Hora*), dokumenty celospolečenské (*Mečiar*) i intimní (*Nic jako dřív*), vtahující hudební biografie (*Nico, 1988*) a ceněná gay romance (*Na konci světa*), kterou si zamilovali diváci na loňské Filmovce a od té doby se dočkala i dalších úspěchů. Přemýšlivější diváci si tedy zase jednou přijdou na své...

Budoucí hity?

Na podzim se ještě objeví dva kusy, které mohou návštěvníci LFŠ vidět v předstihu. Polskou *Tvář* (2018) uvádí AČFK ve spolupráci se společností Film Europe, což by, řečeno jazykem *Casablancey* (1942), mohl být začátek krásného přátelství. „V Berlíně mě tento film zasáhl snad nejvíc. Už ho mohli vidět diváci na festivalu Kino na hranici v Českém Těšíně, kde byly reakce rozporuplnější; snímek je totiž vůči Polsku velmi kritický. Upřímnost filmu je však odzbrojující,“ vysvětluje Silvie Suchnová, marketingová ředitelka LFŠ.

Od října se v kinech objeví i romantické drama *Na Chesilské pláži* (2017). Scénář napsal Ian McEwan podle vlastní knížky, takže zbystřit by měli minimálně fanoušci jeho *Pokání* (2007). „V nejlepším slova smyslu se jedná o literární film. Je konzervativní, pomalý a s velkým tématem. Vykládá o dvou lidech, kteří se dostanou do historického mezičasu v 60. letech, a jejich láska zažívá velkou zkoušku,“ vypráví o filmu hlavní dramaturg LFŠ Jan Jílek. Obě díla tak zosobňují rozmanitost i směry, kterými se distribuce AČFK snaží ubírat.

Slavná tradice pokračuje

Tématem letošního *Projektu 100* jsou muzikály. Sekce tak doplňuje bohatý výběr mapující hudební film od jejich počátků, který je na Filmovce uváděn

ve speciální sekci. „Loni jsme filmy spojené žánrem sci-fi vypustili do kin na začátku září. Letos to děláme o měsíc dříve, aby muzikály mohly být promítnuty v letních kinech. Výslednou kolekci jsme sestavili tak, aby byla geograficky, historicky i tematicky co nejrozmantější,“ popisuje výběr Jílek. O detailech žánru si budete moci přečíst zítra, teď vás proto raději nalákáme na tituly, které byste si v některém letňáku rozhodně neměli nechat ujít; narážíme totiž na jednu klasiku za druhou. *Zpívání v dešti* (1952) je sice notně vousaté, ale pohladí po duši i dnes. *Limonádový Joe aneb Koňská opera* (1964) stále představuje jeden z nejoriginálnějších žánrových přesahů, jež u nás kdy vznikly, a podvratný bizár *Rocky Horror Picture Show* (1975) příliš nezaostává; ostatně, ne náhodou ho právě dnes Jan Jílek doporučuje jako svou srdcovku! *Moulin Rouge* (2001) zosobňuje asi neklasičtější muzikál 21. století s vrcholnými výkony Ewana McGregora a Nicole Kidmanové. A jako poslední tu máme *Vlasy* (1979) Miloše Formana. Jsou nejenom povedeným muzikálem s nezapomenutelnými hudebními čísly, ale i fascinujícím proniknutím muže zpoza železné opony do soudobé americké kultury. A kdo si nahlas nezabrouká závěrečnou vypalovačku *Let the Sunshine In*, nemá srdce!

Tvář (režie: Małgorzata Szumowska, 2018)

Diváci rozhodnou

Stejně jako minulý rok se i letos mohou na distribučních plánech AČFK podílet diváci Filmovky. V rámci sekce LFŠ uvádí se představí trojice evropských filmů, z nichž jeden bude na základě diváckého hlasování posléze koupen i do běžných kin. Doba i místo promítání bývají podobné – letos to vychází na zhruba 17. hodinu a Kino Hvězda. O přízeň lidu bojují komorní drama *Doba nevěrná* (2017), francouzský zombie horor *Noc požírá svět* (2018) a dávka severského existencialismu v titulu *A dýchejte klidně* (2018). Kdo půjde ve stopách loňského vítěze a následně velmi úspěšného filmu *Na konci světa* (2017)? „*Doba nevěrná* je irský vycizelovaný vztahový drahokam. Skvěle zahrané drama o tom, co všechno může v manželství nefungovat. Stojí na výborných hereckých výkonech v čele s Cillianem Murphym. *A dýchejte klidně* vyhrálo jednu z cen na Sundance. Většina islandských filmů z poslední doby minimálně na festivalech výrazně rezonuje a tohle je jeden z nich,“ rozpovídal se Jílek. „Týká se nejen tématu imigrace, ale i sociálních poměrů na dnešním Islandu,“ doplňuje Suchnová. A Jílek pokračuje: „*Noc požírá svět* je taková žánrová specialita. Velmi inteligentní a minimalistický zombie film, v podstatě artový horor.“

„Na ČSFD někdo trefně psal, že se jedná o návod, jak se chovat v případě jakékoli apokalypsy. Taková věc se každopádně v české distribuci téměř nevyskytuje, tak jsme zvědaví na reakce. Snažili jsme se, aby byl výběr dostatečně pestrý a zároveň mezi ním nebyl nějaký jasný favorit. Uvidíme, jak to dopadne,“ uzavírá Suchnová.

Potápěčem do virtuálních vod nevědomí

Filmař a inovátor Mathieu Pradat z Francie balancuje nejen na hranici vlastní mysli, ale i několika povolání, která využívá ve své umělecké tvorbě. Absolventa architektury zaujal nejnovější formát virtuální reality. Svůj nejnovější VR zážitek *Proxima* (2018) přijel prezentovat na Filmovku.

Pamatujete si, kdy jste se poprvé setkal s virtuální realitou? Co vás na ní tehdy nejvíc lákalo?

V 90. letech jsem na škole využíval VR v oblasti architektury, ale neměl jsem zdání, že ji půjde použít pro vyprávění příběhu. Uměl jsem postavit kamery do prostoru, ale jinak jsem o technologii a vznikajícím ekosystému nevěděl do roku 2013. O rok později mě pak pozvali na festival Dok Leipzig. Thomas Wallner, německý filmař žijící v Kanadě, promítal počín *polar sea 360°* (2014), směs klasických obrázků s VR prostorem. V té době jsem se už zabýval vlastním dokumentem *Inner Places* (2015). Pojednává o tom, jak se můžete subjektivně vztáhnout k různým místům, která vás transformovala a máte k nim osobní vztah. Plánoval jsem pozvat umělce a krajináře, zkusit identifikovat, co je přinutilo začít se zajímat o prostor jako takový. Byli jsme už v pokročilé fázi scénáře, ale po zhlédnutí *polar sea* jsem řekl producentovi, že ho musíme přetvořit do VR. Nebyl moc nadšený.

Jaké projekty jste už tedy ve VR vytvořil?

Inner places (2015), které jsem dělal s Joëlem Ducorroyem, vás zanesou na tajné místo, zahradu plnou luxusních aut. Dle jeho slov jsou auta naprosto fundamentální pro naši dobu. Film vidělo hodně lidí, ale nikdy jsme ho nedistribuovali. Pořád totiž pracuji na způsobu, jakým VR filmy uvádět mezi širší publikum. S jedním italským developerem jsme zase přemýšleli, jak experimentování zpřesnit, jak nalákat člověka, aby se díval určitým směrem. Snažili jsme se vytvořit software nebo plugin pro editování. Vzniklo k tomu cvičení *Disparation*, které má pomoci tvůrcům neztratit diváka.

Vaše práce je postavená na příběhu. Jaký je rozdíl v nakládání s příběhem v klasickém filmu a ve VR zážitku?

Když je to narativní věc a příběh se neposouvá dopředu, uživatel se nudí. Začne se koukat všude kolem a příběh ho nezajímá. Musíte ho proto vzít za ruku a udržet ho, a proto je dobré mít ve filmu velké zlomy a měnit záběry. *Proximu* jsem plánoval udělat jako klasický film, ale necítil jsem, že to je správné médium. Teď řeším podobný problém u projektu *Moneytime*. Vypráví o ženě pracující v architektonické kanceláři pod velkým stresem, jak strachem z uznání, tak sexuálním napětím z „po-

Foto: Helena Fikerová

zvané“ kolegů. Myslím, že by se vyplatilo natočit obě formy, vidět zvnějšku i zevnitř situace krásnou talentovanou mladou ženu bojující s nedostatkem uznání. Napadlo mě mít na natáčení dva štáby, udělat obojí naráz. Musím si ale vybrat.

Studoval jste architekturu. Jak pracujete s mizanscénou ve VR? Liší se to od klasického filmu?

Ze začátku jsem nad scénografií tolik nepřemýšlel, tvořil jsem intuitivně. U *Proximy* mě třeba táhl instinkt. Měl jsem sen, chtěl ho přetavit v umění a soustředit se přitom hlavně na uživatelský zážitek, vytvořený pro „nové publikum“, které chce experimentovat. Něco jako být na pódiu s úplnou volností, ale stálou přítomností vašeho těla. Nemusíte být nutně postava přítomná v příběhu, ale můžete. Pořád ovšem nemám stoprocentní recept na to, aby to fungovalo. Jedna z nejdůležitějších otázek třeba je, s čím může nakonec účastník skutečně interagovat. Myslíte si, že se lidé budou chovat určitým způsobem, ale pak to neplatí. Nemůžete navrhovat uživatelský zážitek pro všechny, nikdy se s ním všichni neztotožní.

Jaké jsou základní předpoklady interaktivity, které podle vás musí VR film mít, aby fungoval?

Spoléhám na instinkt. Mám příběh a chci ho vyprávět. Třeba v novém projektu *Amelie's Ghost* o mladé ženě, která spáchala sebevraždu, jsem se inspiroval příběhem z mého okolí. Jedná se o téma,

které se mě hluboce dotklo, ale nejsem si jistý, jak ho odvyprávět. Jsem příliš napojený na jeho emoční účinek. Vyprávím příběhy, které v sobě nemůžu potlačit. V tom jsem trochu pokrytec. Když mám příběh, který chci vyprávět, vyprávím ho.

Co vás zajímá na zkušenosti diváka?

Poprvé jsem měl pořádně možnost se s diváky více setkat minulý rok v Benátkách s *Proximou*. Mohlo ji vidět až sto lidí za den. Tak 5 lidí za mnou vždy po „projekci“ přišlo, ale neptali se na otázky, spíš se chtěli svěřit s dojmem. Jen jsem poslouchal. Jeden z nejlepších momentů byl, když za mnou přišel starý muž. Stiskl mi ruce a plakal, ale neřekl proč. Koukali jsme se na sebe a pak odešel.

Cítíte v imerzivním prostředí jinou zodpovědnost nad divákem než u klasického plochého filmu?

Jsem přesvědčený, že do VR začínají pronikat velké společnosti, které zde staví celé světy – virtuální supermarket, knihovny nebo školy. Udělají to hezky a zábavně. Mají k dispozici spousty peněz, ale nedostatek kritiky. Proto musíme být opatrní, protože jsme za to zodpovědní. Zároveň ale vidím i pozitiva. Představím si třeba, že bude možné navštěvovat hodiny na Harvardu za pár korun, nebudete jen sledovat video! VR je tak příležitost pro všechny, třeba v oblasti vzdělání nebo zdravotnictví. VR má třeba pozitivní vliv na léčbu autismu. Máme prostě možnost pracovat na zážitcích, které za to stojí.

Dobrodružná cesta Ivy Janžurové

Královna komedií, tragédií i pohádek, přitom pořád skromná a ke všem přátelská Iva Janžurová, se setkala s dramaturgem Jaroslavem Sedláčkem na kus řeči v Respekt stanu přeplněném jejími fanoušky. Spolu se pak ohlédli za její kariérní i osobní cestou a nakoukli i do její budoucnosti. Ve stanu narvaném k prasknutí se ptal hlavně Sedláček (proto to tykání). A Filmové listy byly u toho.

JS: Pamatuješ si na svůj první herecký výkon? Máš nějaký iniciační zážitek, vzpomínku?

Účastnila jsem se zkoušek ochotníků mého táty u nás v kuchyni a prý jsem vlezla pod stůl, aby mě neviděli. Pak jedné herečce vypadl text a já jsem se zezdola ozvala a řekla jsem: „Kateřino, mluv!“ To byla moje první replika.

JS: Měla jsi dva bratry, se kterými jste si hrávali na divadlo. Kdo rozpoutal to herectví?

Můj starší bratr, který už mohl chodit do biografu, já to ještě neměla povoleno. Tenkrát dávali Chaplinovy grotesky a on byl ochotný mi to za poměrně vysoké poplatky vyprávět a přehrávat. Já jsem za něj štipala dříví, jen aby mi je hrál a já získala první know-how. Pak jsme tvořili i s mým druhým bratrem. Chodil k Flekům do kabaretu, a tak nám domů nosil různé návody na veselé scénky, vyprávěl děj oper a operet. Pak jsme si vymýšleli historky, takže naši měli na Velikonoce a na Vánoce slíbeno, že jim přehrajeme nějakou veselou scénku. V té době jsem poznala, jak krásné je slyšet publikum, které tvořil jen tatínek s maminkou, se smát. Touhu se předvádět jsem cítila už od té doby, co mi bylo takových sedm osm.

JS: Jak tvoje rodina tenkrát přijala oznámení, že chceš být herečkou?

Jednou jsme po obědě s maminkou myly nádobí a já jí to řekla. Její školená ruka rychle vylítla ze škopku a dostala jsem facku. Bratrovi jsem se potom svěřila a on se na mě hrozně laskavě zadíval, pak chvíli mlčel, usmál se a řekl: „To je moc krásné přání, máš pro něj řadu velmi dobrých předpokladů, ale chybí ti ten základní – nejsi dost hezká.“ Tatínek mě prosil, že když od toho upustím, koupí mi ty nejkrásnější šaty, které si vyberu. On se divně domníval, že nějaké krásné šaty jsou pro mě na stejné úrovni jako herectví.

JS: Takže proto jsi pak šla studovat učitelský ústav?

To mělo jiný důvod. Věděla jsem, že se dostanu daleko od přísného dozoru mých kantorských rodičů, a tak jsem si vybrala Budějovice. Pedagogickou školu jsem zvolila proto, že tam byly přijímačky ze

zpěvu a z tělocviku. To mi bylo sympatické. Já jsem se vždycky zabývala sporty všeho druhu.

JS: Když jsi tam šla, tak už sis myslela na herectví a brala jsi to jako takovou okliku, abys doma měla klid?

Já jsem na ten úmysl úplně zapoměla. K herectví jsem vůbec cílevědomě nesměřovala, ale vlastně jsem dělala všechny ty věci, které tomu byly nakloněny. Přihlásila jsem se do souboru písní a tanců. Když jsem tam dělala přijímačky, nebyla jsem schopná zazpívat, klepal se mi hlas a oni mě tam vzali jenom z milosti. Věděli, že jsem pro to nadšená. Pak jsem se však osvědčila. Vytýkali mi ale, že mám sykavky a špatný kus.

JS: Bratr ti řekne, že nejsi hezká, pak ti řeknou, že máš problémy se sykavkami. To musí být pro mladou holku náročné. Jak jsi to překonala?

Myslím si, že jsem byla vnitřně oprsklá, nedělala jsem si z toho těžkou hlavu. Vždycky se mi zdálo, že jsem postoupila o kousek dál a že to půjde. Neměla jsem ale nároky stát se mistrem světa. Jeden profesor mi řekl: „Ty máš mindrák z toho, že nejsi hezká.“ A já jsem řekla: „A co? Mně to vůbec nevadí.“ Nebylo to proto, že bych si myslela, že hezká jsem, jenom jsem si říkala, ať mi do toho nemluví. Byla jsem neobvyklá, a proto mi začali dávat role.

JS: Jaký vliv na tebe měl partnerský vztah se Slávkem Remundou?

Od něj jsem se naučila to nejdůležitější. Snažil se mi tak dlouho vysvětlit, o čem herectví je, až jsem to pochopila. Herectví se pro mě stalo dobrodružnou záležitostí, nejen touhou sklízet ovace. Je předmě-

Foto: Marek Malůšek

Zmrzlina!

Iva Janžurová kromě Lekce filmu vyrazila i na promítání *Petrolejových lamp* (1971), které sama uvedla. Převzala také Výroční cenu AČFK za „půlstoletí filmové práce, v níž vrchovatou měrou zúročila svůj mimořádný a nesmírně všestranný herecký talent.“ Jako vždy měla cena tvar zmrzliny. „Těším se z toho, že jsem tady a že jste mi tu cenu tímto aplausem snad odsouhlasili. Moc děkuji, je to pro mě krásný moment života,“ dodala Janžurová dojatá potleskem ve stoje.

tem nekonečných úvah, rozmýšlení a používání fantazie.

JS: Co se stalo, že jsi nemohla hrát?

Bylo to pozvolně. Točila jsem dvojroli v *Morgianě* (1972) a já si dovolila požadovat, aby mi zaplatili dvě role. To se mnou samozřejmě vyběhli. Taková byla zvyklost, že když se herec moc dožadoval, tak mu to potom při dalších příležitostech oplatili. To byl rok 1972, takže když si stěžuji, že jsem po šedesátém osmém nemohla točit, nikdo mi to nevěří. Pak jsem udělala takový výpad rytíře z Blánika a šla si stěžovat na ÚV KSČ. Řekla jsem jim, že dělají politiku proti lidu, že když jsem herečka, která je schopna lidi zabavit, tak by mě měli nechat hrát.

JS: Co děláš teď?

Budu točit krásný scénář. Nesmím to zvorat, mám trochu strach, abych obstála. Něčím to připomíná příběh ženy v *Kočáru do Vídně* (1966). Bude to náročné fyzicky, ale mám strach, abych neklamala očekávání. (pozn. red.: Paní Janžurová hovoří o filmu *Teroristka* režiséra Radka Bajgara.)

doporučujeme

Špičák

↳ Reduta 1 · 9:00

Ještě předtím než se z Yorgose Lanthimose stal miláček náročnějšího publika a exotická celebrita, která točí s Colinem Farrellem a Rachel Weiszovou (*Humr*, 2015) nebo Nicole Kidmanovou (*Zabití posvátného jelena*, 2017), byl prostě jen hodně divným řeckým režisérem. Před několika lety na festivalu ve Varech na mě jeho *Špičák* (2009) působil jako zjevení, něco mezi tříhodinovými filmy o Mongolsku a mainstreamem, který tvrdí, že je art. Ráda dávám vybraným filmům přívlastek „lynchovské“, a až se to možná na první pohled nezdá, takhle by to vypadalo, kdyby někdy Lynch natočil komedii. Řeknu to takhle: absurdní situace, úchylný otec, bující sexualita, spousta umělé i pravé krve, malá padající letadélka a sedmikrásky jako zombie.

Tento film
doporučuje
Tereza Kroblová

Riga (poprvé)

↳ Sportovní hala · 9:30

Jste rádoby intelektuál/ka? Hlavní informace, kterou o novém litevském filmu potřebujete vědět, je, že to celé točil Siegfried. Či to byl nápad? Siegfrieda. Kameru dělal kdo? Siegfried. Kdo že to režíroval? Myslím, že Siegfried. A hudbu?... Nejen, že se naučíte skloňovat tohle libozvučné germánské jméno, ale zároveň se stačí naučit jedno slovo a můžete machrovat, že znáte celý štáb. Ale lepší je samozřejmě artový snímek i vidět. Tohle Siegfrieda teď zajímají ženy, v *Rize (poprvé)* (2017) dokonce čtyři. Sleduje jejich vztah k umění a lásce, občas gaussovsky rozostřeně, jindy snad záměrně přesvíceně, až dokumentární přelétavou kamerou, která má ke svým postavám nezvykle blízko.

Tento film
doporučuje
Alice Krajčířová

Dogville

↳ Klub kultury 1 · 11:00

Formální minimalismus zde Lars von Trier dotáhl do takové dokonalosti, až plynule přechází v manýru. Tak důsledné nepoužívání kulis a rekvizit se opravdu nevidí a prvních pár desítek minut budete užasle sledovat, jak si lze ve filmu dovolit prvky, jež jsou skrovné i na divadlo. Nenechte se však zmást, pod zábavným povrchem se ukrývá typicky trierovský thriller, který zase jednou odhaluje to horší v nás. Nicole Kidmanová velmi nenápadně začíná být zneužívána zdánlivě dobromyslnými venkovany a škodolibý ždímač emocí Trier nenechá náš cit pro spravedlnost v klidu. Katarzní závěr majestátního, bezmála tříhodinového, mistrovského kusu ve vás bude ještě dlouho doznívat. Nemám tenhle snímek mezi svou osobní top ten jen tak pro nic za nic.

Tento film
doporučuje
Mojmír Sedláček

Výlet

↳ Reduta 1 · 11:30

Když má vaše rodina příliš problémů a vy se to snažíte řešit tím, že společně vyrazíte na výlet. Road movie pojednávající o smrti dědečka a jeho domnělého posledního přání je plný nečekaných zvratů a absurdních situací. Prostě tak jak to u rodinných sešlostí bývá. Film funguje jako zrcadlo, ve kterém poznáte sebe a své rodinné příslušníky v cestovní hysterii opředené rodinnými trable, rituály a vzájemnou prověřkou trpělivosti. Film v česko-slovenské koprodukci oceněný soškami Českých lvů za scénář Alice Nellis a nejlepší hlavní ženský výkon Ivy Janžurové je plný hvězdných výkonů. Zazáří Theodora a Sabina Remundovy, Jiří Macháček, Dan Bárta, Kryštof Hádek a nechybí ani Anna Geislerová.

Tento film
doporučuje
Irena Mařincová

Supermarket

↳ Sportovní hala · 13:00

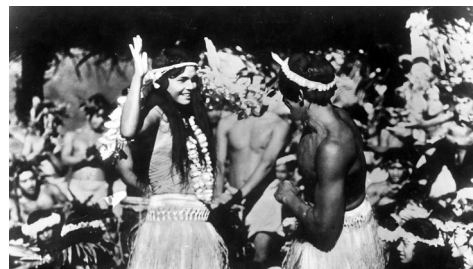
Film nás zavádí do rušných ulic Hamburku mezi proto-pankáčskou mládež, která se poflakuje po ulicích, krade a přísahá na heslo „no future“ dlouho předtím, než Sid Vicious poprvé uchopil do ruky kytaru. Jedním z takových je i sedmnáctiletý floutek Willy v podání neherce Charlyho Wierzejewského, který podává neuvěřitelný výkon – možná proto, že sám žil nějakou dobu na ulici. Celý film je vystavěn jako zběsilá jízda sledující jeho útěk před policií i před sebou samým. K výslednému dojmu výrazně přispěl kameraman Jost Vacano, který dva roky před vynálezem steadicamu sestrojil vlastní gyroskopické zařízení, jímž dokázal plynule natočit Willyho pád spirálou násilí.

Tento film
doporučuje
Aleš Matějka

Tabu

↳ Kino Hvězda · 14:30

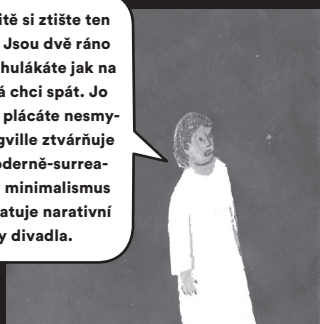
Poslední dílo F. W. Murnaua, jehož premiéry se už nedožil, zároveň vznikalo jako jeho první americký film nezávislý na Foxovu studiu. Mohl si tak dovolit jej ještě v roce 1931 natočit němý, navíc s minimem mezititulků, které jsou téměř vždy zapuštěny do fikčního světa filmu (ve formě dopisů, zápisů z deníků apod.). Vy máte díky tomu možnost si vychutnat Murnauovu bravurní techniku vyprávění obrazem, tentokrát v křehkém milostném příběhu o zakázané lásce na polynéském ostrově Bora Bora dosud nedotknutém civilizací (jak stojí v úvodních titulcích). Originální hudební doprovod k *Tabu* (1931) zajistí brněnská začínající kapela Ångström.

Tento film
doporučuje
Jan Bergl

filmology

Okamžitě si ztište ten randál! Jsou dvě ráno a vy tu hulákáte jak na lesy a já chci spát. Jo a navíc plácáte nesmysly, Dogville ztvárňuje postmoderně-surrealistický minimalismus a exploatuje narativní postupy divadla.

Trierův debatní kroužek.

Jen klid. Takhle se rodí filmová kritika.

dopito

Rozšíření možností vnímání filmu

Když se začne mluvit o nových horizontech vnímání filmů, většina lidí si nejspíš vzpomene na virtuální realitu. Té je na letošní LFŠ věnována samostatná sekce. Ne, ještě jsem ji nevyzkoušel, trochu mě děsí (horor *To si pravděpodobně promítnout nenechám*), ale určitě to do soboty ještě napravím. Zatím jsem si vychutnal několik filmů z programu na stříbrném plátně a některé z nich ne poprvé. Proč vlastně jít na film, který už člověk viděl, a navíc má pocit, že ho poměrně dobře zná? Pokud ho nesledoval opravdu mnohokrát nebo se jím důkladně nezabýval, většinou narazí na scénu, kterou si z předchozího/ích nakoukání nepamatuje. Nemusí jít ani o celou scénu, stačí třeba nápadný způsob rámování, který mu z nějakého důvodu dříve proklouzl sítnicí, a teď ho najednou vidí. Takovým způsobem jsem potřetí zhlédl celého *Upíra Nosferatu*, a přitom jsem měl dojem, že některé záběry vidím poprvé. Momentálně mám pocity sebevědomého diváka, říkám si, že znovu mě už nepřekvapí, ale na druhou stranu si uvědomuji, jak dokáže tenhle pocit člověka ošálit. Uvidíme za pár let (a možná i dříve, bude-li třeba)! Kromě opětovného sledování filmů máme také možnost stát se svědky okamžiků, v nichž dění na plátně prosakuje do hlediště. Například v *Prvku zločinu* Larse von Triera se postava Kim v několika scénách ovívá bílým vějířem, stejně jako se filmovkovským vějířem (či Filmovými listy) osvěžovala celá řada přede mnou. Za dalšími zážitky zkusím nejspíš zajít dnes večer na *Rocky Horror Picture Show*, půl hodinu před půlnocí. Jen si ještě musím zajít koupit rýži.

Jan Bergl

Filmové listy pro vás připravili: Tereza Kroblová (šéfredaktorka), Mojmír Sedláček (zástupce šéfredaktorky), Jan Bergl, Alice Krajčirová, Irena Matějka (redaktorky), Jana Václavíková (korektorka), Markéta Steinert (grafika), Jiří Fogl (sazba), Anna Kulčíková (kresba komiksu), Agentura NP (tisk).

Pořadatel	 Asociace českých filmových klubů	Hlavní partneri	 innogy	 Uherské Hradiště Srdce Slovácka
Finanční podpora	 MINISTERSTVO KULTURY	 Zlínský kraj	 ČESKO-POLSKÉ FORUM POLSKO-ČESKÉ	 EMBASSY OF SWEDEN
Oficiální cider	 Kingwood	Partner herního doprovodného programu	 MINDOK	Oficiální dodavatel vína
Hlavní mediální partneri	 Česká televize	 RESPEKT	 Vltava Český rozhlas	 Radio Wave Český rozhlas
Regionální mediální partneri	 DOBRÝ DEN	 Zlin Český rozhlas	 radio Zlin	 Rockmax
Spolupráce	 NFA	 GOETHE INSTITUT	 EMBASSY OF DENMARK EMBASSY OF POLAND	 DANISH ARTS FOUNDATION
	 PLAKÁT s.r.o.	 PARK ROCHUJ	 KOMAR	 Free Cinema
	 aquapark	 krajinka	 KOMA	 Slovácké muzeum

	čas time	místo place	název title	sekcce section	lektor/host lecturer/guest	délka length	země country	rok year	English friendly	věk age	strana page
•	08:30	Kino Hvězda	Sedmá pečeť	Hi	Jaromír Blažejovský	97	Švédsko	1957			90
•	09:00	Reduta 1	Špičák	S	Jan Jílek	96	Řecko	2009		18+	110
•	09:00	Klub kultury 1	Všechno bude	C	host: Jiří Konečný	85	Česká republika, Slovinsko, Polsko, Slovensko	2018	✓		135
	09:00	Dětský/herní stan	Workshop s pejsky	DP		90					201
•	09:30	Sportovní hala	Riga (poprvé)	S	host: Siegfried	140	Lotyšsko, Francie	2017	✓		120
•	10:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 1	S	Ondřej Moravec, Viktor Palák	120			✓		114
	10:00	Klub kultury 2	Na film do muzea: filmová výchova s interaktivními exponáty	OP	hosté: Terezie Krížková, Maria Mangová, Adála Mrázová, Stefanie Plappertová, Sebastian Rosenow, Matyáš Trnka	120					186
	10:30	Dětský/herní stan	Divadelní herectví – workshop pro děti	DP		90					201
•	11:00	Kino Hvězda	Smuteční slavnost	C	Jaroslav Sedláček	70	Československo	1969	✓		129
•	11:00	Klub kultury 1	Dogville test	S		6	Dánsko	2003	✓	15+	
•	11:00	Klub kultury 1	Dogville	S	host: Anders Refn	178	Dánsko, Švédsko, Norsko, Finsko, Francie	2003	✓	15+	107
•	11:30	Reduta 1	Výlet	Ho	Jaroslav Sedláček	100	Česká republika, Slovensko	2002	✓		144
•	11:30	Kino Mír	MLčení	Hi	Jaromír Blažejovský	96	Švédsko	1963		15+	91
•	12:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 2	S	Ondřej Moravec, Viktor Palák	120			✓		114
•	13:00	Sportovní hala	Supermarket	Ho	host: Roland Klick	84	NSR	1974	✓	15+	146
	13:30	Klub kultury 2	Filmová studená válka	OP	host: Michael Málek	90					182
	13:30	Reduta 3	Bud' VJ: Videomapping a živá animace v prostoru (dílina)	OP	host: Linda Arbanová	90					186
	14:00	Dětský/herní stan	Bublinový workshop	DP		90					201
•	14:00	Kino Mír	Filmy Jana Kříženeckého	P	Jeanne Pommeau	33	Rakousko-Uhersko	1898	✓		162
•	14:30	Reduta 1	Já, Kuba	Ho	Mike Leigh	141	SSSR, Kuba	1964	✓		150
•	14:30	Kino Hvězda	Tabu (Hudba: Ångström)	Hi	Zdeněk Blaha	82	USA	1931	✓		99
•	15:00	Klub kultury 1	Cirkus Rwanda	P	hosté: Michal Varga, Marek Novák, Michal Sikora	80	Česká republika, Slovensko	2018			162
•	15:30	Sportovní hala	Sedm nevěst pro sedm bratrů	Hi	Michael Málek	102	USA	1954	✓		102
	15:30	Dětský/herní stan	Free Cinema uvádí: Flipbook dílna	DP		90					201
	15:30	Divadelní/literární stan	Ingmar Bergman: Nevěra	DP		75					211
	15:30	Reduta 3	Alchymie filmového materiálu: Stříhej, zakládej, promítej!	OP	hosté: František Týmal, Jan Kulka	90					186
	15:30	Klub kultury 2	TV jak ji neznáte aneb od filmu k televizi a zase zpátky II	OP	host: Martin Štoll	90					182
•	16:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 3	S	Ondřej Moravec, Viktor Palák	120			✓		114
•	17:00	Kino Mír	Ze života loutek	Hi	Jaromír Blažejovský	104	NSR	1980			92
	17:00	Dětský/herní stan	Večerníčky pro pěkný večer: Nové nej...	DP		60					202
•	17:00	Kino Hvězda	A dýchejte klidně	A	Jan Jílek, Silvie Suchnová	95	Island, Švédsko, Belgie	2018			156
•	17:30	Klub kultury 1	Hastrman	C	host: Ondřej Havelka	100	Česká republika	2018			135
	17:30	Klub kultury 2	Lekce filmu podle Andrzeje Jakimowského a Ewy Jakimowské	OP	hosté: Andrzej Jakimowski, Ewa Jakimowska	90					183
•	17:30	Reduta 1	S láskou k vlasti nejdál dojdeš	Ho	host: Roland Klick	92	NSR	1976		15+	146
	17:30	Respekt stan	Vypadat jako film – HBO v kontextu quality TV	OP	hosté: Glen Creeber, Matt Hills, Jakub Korda	90			✓		183
•	18:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 4	S	Ondřej Moravec, Viktor Palák	120					114
•	18:00	Sportovní hala	Nymfomanka, část I. (Director's cut)	S	host: Anders Refn	145	Dánsko, Německo, Francie, Belgie, Velká Británie	2013	✓	18+	108
	18:15	Divadelní/literární stan	Současná slovenská poezie: Ivan Štrpka, Eva Tomkuliaková, Michal Habal, Katarína Kucbelová, Michal Tallo	DP		75					211
	19:00	Slovácké divadlo	Cirk La Putyka: Slapstick Sonata	DP		70					204
	19:30	Dětský/herní stan	Večer deskových her s Mindok	DP		120					206
	20:00	Respekt stan	Slam poetry exhibice	DP		135					212
•	20:30	Reduta 1	Happy-Go-Lucky	Ho	host: Mike Leigh	113	Velká Británie	2008	✓		149
•	20:30	Kino Hvězda	Na Chesilské pláži	A	Jan Jílek	110	Velká Británie	2017	✓		155
	21:00	Klub Mír	Radio 1 uvádí: PRIS	DP		60					209
•	21:30	Klub kultury 1	Létající dáblové	P	host: Anders Refn	115	Dánsko, Švédsko	1985			163
•	21:30	Sportovní hala	Drazí běloši (Ep. 1, Ep. 2, Ep. 3)	S	Jana Jedličková	105	USA	2017	✓	15+	113
•	21:30	Letní kino Smetanovy sady	Možnosti dialogu	L		12	Československo	1983			168
•	21:30	Letní kino Smetanovy sady	Čarodějův učeň	L		72	Československo, NSR	1977			168
•	22:00	innogy letní kino Masarykovo nám.	Projekt Babička	P		93	Maďarsko, Velká Británie	2017			163
	22:00	Klub Mír	DJ Tomino & Myslivec	DP		120					214
	23:00	Divadelní/literární stan	Cimbálová muzika Kremlor	DP		180					209
	23:00	Respekt stan	Horor Planet Dark VI	OP		30					193
•	23:30	Kino Hvězda	Rocky Horror Picture Show	A	Frank-N-Furter, Magenta	100	Velká Británie, USA	1975	✓		157
•	23:59	Reduta 1	Hrdina má strach	C	Jaroslav Sedláček	73	Československo	1965			130
•	23:59	Sportovní hala	Vrah zůstal po škole	S	Jiří Flígl	94	USA	2011	✓	15+	122

Čt
02
08

Thursday

A
AČFK uvádí

C
Česko/
Slovensko

DP
Doprovodný
program

Hi
Historie

Ho
Hosté

L
Letní kina

OP
Odborný
program

S
Současnost

 Veškerý program včetně odborného je veden v českém jazyce, případně tlumočen, projekce doprovází české titulky.